WS-viesti

Voutilaisille ja Smolandereille 2/2014

Voutilaisten-Smolanderien sukuseura r.y.

Esimies: Eija Mäki, Lokkitie 1 C 4, 73600 Kaavi, puh. 0400-561 401
Sihteeri: Marita Voutilainen, Vehmersalmentie 11, 71310 Vehmersalmi, puh. 044-5928 697

Pankki: Valkeakosken Osuuspankki, FI13 5494 0920 0645 34 BIC OKOYFIHH

Kuopion alaosasto

Puheenjohtaja: Eija Mäki
Sihteeri: Marita Voutilainen

WS-wiesti

Julkaisija: Voutilaisten-Smolanderien sukuseura r.y.
Toimittajat ja taitto: Eija Mäki ja Marita Voutilainen

Huom! Jos haluat WS-viestisi sähköisenä, niin ilmoita siitä Sukuseuralle.

Sähköposti: info@ws-sukuseura.fi

Kotisivu: www.ws-sukuseura.fi

Facebook: hakusanalla ws-suku

Sisällys:

Esimiehen tervehdys

Joulutarina

Sukuseuran Saksan matka

Muutama poiminta muinaisjäännöksistä Maaningalla

Pikkujoulu

Jäsenasiat

WS-wiestimme ilmestynyt jo 35 vuotta

Pukinkonttiin

Kansikuva: Berliinin Tuomiokirkko (Dome),

Takakansi: Vehmersalmen kirkko (kuvat Mikko Parviainen)

Esimiehen tervehdys

Hyvät sukulaiset!

Joulunajan näin lähestyessä ja lunta odotellessa olen minäkin torjunut pimeyttä ripustelemalla kauniita valoja ja lyhtyjä ulos sekä sisälle.

Olisi niin mukava kaivautua sohvannurkkaan lämpimän peiton alle ja nauttia kynttilöiden valosta, hyvästä musiikista ja kenties myös mielenkiintoisesta kirjallisuudesta. Valitettavasti meillä useimmilla on työ sekä muita velvoitteita, jotka täytyy hoitaa vaikka tämä pimeäaika laskee energisyyttä.

Tähän lehteen olemme koonneet mukavaa luettavaa sukuseuran toiminnasta. Toivonkin, että moni innostuu tulemaan toimintaan mukaan.

Haluan kiittää päättyvästä vuodesta ja toivotan kaikille Rauhallista Joulua sekä Onnekasta Uutta Vuotta!

Terveisin Eija

Joulutarina

kirj. Uuno Kailas

Ja tähtien alla soivat kymmenet kulkuset
miten hohtivat yö ja hanki
Oi äiti, et usko et
Oli kellotapuli, äiti, korkea korkea niin
ja suuria kelloja siinä kovasti soitettiin

Ja kirkossa näin minä varmaan miljoonan kynttilää
yli lehterin reunan katsoi tuo sama enkelin pää
jonka eilisiltana tuohon kuuseen ripustin
niin loistavin suurin silmin, hiuksin kultaisin
Isä sormella seinää näytti, nyt näit Kristuksen
Ja hän uppoamatta kulki, ylitse aaltojen

Ja sitten myrskyn lailla urkujen torvet huus
sen kaiketi kuulla voivat tähdet ja ikuisuus
ja äiti, lukkari veisas suurella äänellä niin:
"Miks` hämmästyitte....."
ja myöskin kaikki me veisattiin

Ja sitten kirkkoherra vanha ja harmaapää
julisti ihmeellistä Kristuksen syntymää
ja lampaat ja paimenpojat kedolla kuulivat
kun lauloivat virttä heille enkelit valkeat
Hän Betlehemissä nukkui keskellä juhtien
ja paimenet ylistäen näkivät poikasen

Oli myöskin jokin tähti kaukaa lähtenyt kulkemaan
ja tietäjät tulivat tuomaan lapselle aarteitaan
ja äiti, kun kirkkoherra saarnasi meille näin
sen kaiken selvästi nähdä voin minä silmissäin
ja siinä seimessä nukkui, arvata voitko ken, rakas äiti,
seimessä nukkui veljeni pikkuinen
sama naurava käärö, jonka lahjana Taivaan sait
ja ken oli Maaria, äiti, sen sinä arvaat kait

Yli seimen kumartuneena kauniisti hymyten sinut näin
isä vierellä seisoi partaan sivellen
myös Rusko rouskutti siinä kaurojaan - piirtopää
ja sitten kuulimme taaskin urkujen hyminää
ja seinällä Kristus oli suuri ja aikuinen
ja Hän kauniissa vaipassa kulki ylitse aaltojen

Kaija Huuskon arkisto

SUKUSEURAN SAKSAN MATKA SYYSKUUSSA (muisteli Mikko Parviainen, kuvat kirjoittajan ja Mikko Kauppisen)

Ajatus sukuseuran Saksan matkasta syntyi kesällä 2013 Tuusniemen sukujuhlan yhteydessä. Juhlilla olivat saapuneet Anne ja Burchard kesänviettopaikastaan Vehmersalmelta. Juojärven laineilla oli puhetta, että sukuseura oli vuosia sitten tehnyt ulkomaan matkoja mm. Pariisiin ja Budapestiin. Tuolloin Anne tokaisi, että tulkaa meille Weimariin. Suunnittelu alkoi ja Anne ja Burchard tekivät valtavan järjestelytyön Saksan päässä. He varasivat hotellit ja tilasivat bussikuljetukset sekä suunnittelivat matkalaisille ohjelman. Lopulta syyskuisena keskiviikkoaamuna ennen kello kuutta Helsinki-Vantaa lentokentän terminaalissa kokoontui 18 innokasta matkalaista. Osa ryhmästä oli jopa viettänyt koko yön lentoasemalla.

BERLIINI TÄYNNÄ NÄHTÄVYYKSIÄ

Pari tuntia kestäneen lennon jälkeen saavuimme Berliiniin. Burchard oli kentällä meitä vastassa. Siellä meillä oli hyvää aikaa nauttia useilta väliin jäänyt aamupala. Sitten lähdettiin kiertoajelulle tutustumaan kaupunkiin. Burchard kertoi kaupungista ja me katselimme nähtävyyksiä. Tärkeimmissä paikoissa jalkauduimme. Siinä tuli tutuksi olympiastadion, valtiopäivätalo, Brandenburgin portti, muurin historia, checkpoint Charlie ja paljon muuta. Iltapäivällä ihmettelimme autojen vauhtia (tai ruuhkia) moottoritiellä siirtyessämme Weimariin.

Valtiopäivätalo

Brandenburgin portti on Berliinin symboli, joka on rakennettu 1791. Porttia kannattelevat doorilaiset pylväät ja sen huipulla on nelivaljakkoa ohjastava Voiton jumalattaren patsas. Portti vaurioitui pahoin toisessa maailmansodassa ja jäi sodan jälkeen Itä-Berliinin puolelle.

Checkpoint Charlie (alakuvassa) on yksi tärkeimpiä Berliini jaon ja kylmän sodan symboleista. Se oli rajanylityspaikka USA:n ja Neuvostoliiton sektorien välillä. Turisteille on myynnissä kaikenlaista "Itä-blokin" tavaraa ja "aitoja" muurin palasia.

WEIMAR - SAKSALAISEN KULTTUURIN KEHTO

Ennakkoon allekirjoittaneelle Weimar oli tuttu ainoastaan termistä Weimarin tasavalta. Kaupunki antoi nimensä 1920-luvun Saksalle. Saksan keisarikunta romahti ensimmäisessä maailmansodassa ja uuden Saksan perustuslaki allekirjoitettiin Weimarissa. Sen jälkeistä aikaa kutsutaan Weimarin tasavallaksi. Tasavallan historia taas päättyy natsien valtaan nousuun 1930-luvun alussa. Weimar oli myös yksi eurooppalaisen kulttuurin keskuksia 1700-luvun lopulta alkaen, jolloin Johan Wolfgang von Goethe ja Friedrich Schiller (kuvan patsaassa) asuivat kaupungissa. Heitä pidetään saksalaisen klassismin ja saksankielisen kaunokirjallisuuden merkittävimpinä edustajina. Goethen teoksia ovat mm. Faust ja nuoren Wertherin kärsimyksiä ja Schillerin näytelmiä esitetään edelleen varsinkin saksankielisillä alueilla. Myöhemmin Weimarista tuli myös arkkitehtuurista tunnetun Bauhaus-liikkeen keskus. Ensimmäiset tiedot kaupungista ovat jo 800-luvulta. Weimar säilyi hyvin toisen maailmansodan tuhoilta ja kaupungissa on nykyisin runsaat 60 000 asukasta. Kaupungissa majoituimme pieneen ja viihtyisään Liszt-hotelliin, joka sijaitsi muutaman minuutin kävelymatkan päässä tärkeimmistä nähtävyyksistä.

LUTHERIN JALANJÄLJISSÄ ERFURTISSA JA WARTBURGISSA

Toinen päivä matkastamme kului retkellä. Ensimmäiseksi ajoimme Thuringenin osavaltion pääkaupunkiin Erfurtiin. Weimariin verrattuna kaupunki oli paljon isompi (n. 200 000 asukasta). Myös Erfurt on vanha kaupunki ja siellä olisi ollut monenlaista nähtävää, mm useita keskiaikaisia kirkkoja. Meidän kohteemme oli kuitenkin Augustinolaisluostari, jossa Martti Luther oli munkkina oivaltaessaan uskonpuhdistuksen keskeisimpiä ajatuksia. Lutherista piti alunperin tulla lakimies, mutta joutuessaan erään kerran kauheaan ukkosmyrskyyn hän hädän hetkellä lupasi ryhtyä munkiksi. Lutherin valitsema Augustinolaisveljestö oli yksi vaativimpia luostarijärjestöjä tuon ajan Euroopassa ja Martin elämä luostarissa oli yhtä kilvoittelua ja askeesia. Raamattua tutkiessaan hän tuolla loi kuitenkin pohjan koko Euroopan mullistaneelle uskonpuhdistukselle.

Erfurtista retkemme jatkui Eisenachin kaupunkiin ja siellä sijaitsevaan Wartburgin linnaan. Linna sijaitsee korkealla mäellä ja on yksi Saksan kuuluisimmista keskiaikaisista linnoista. Linnaan tutustuimme opastetulla suomenkielisellä kierroksella. Oppaallamme oli yllätykseksemme mukanaan nauhuri ja jokaisessa huoneessa kuuntelimme nauhalta suomenkielisen selostuksen. Meille suomalaisille Wartburg tuo mieleen joko automerkin tai Martti Lutherin. Linnan historia on kuitenkin pitkä ja pitää sisällään monenlaisia tarinoita. Kierroksen aikana kuulimme mm tarinaa Elisabet Pyhästä ja ruusujen ihmeestä.

Elisabet (1207-1231) oli unkarilainen prinsessa ja avioitui 14-vuotiaana Thuringenin maakreivi Ludvig IV:n kanssa. Hänestä tuli kristillisen lähimmäisen rakkauden symboli. Tarinan mukaan hän oli viemässä salaa leipää köyhille kohdatessaan miehensä metsästysseurueen. Ludvigin pyytäessä Elisabetia näyttämään, mitä hän oli piilottanut takkinsa alle, takki avautui ja näkyviin tuli valkoisia ja punaisia ruusuja.

Lutherin tarinaan Wartburg liittyi vuosina 1521-1522. Wormsin valtiopäivillä Luther tuomittiin valtakunnan kiroukseen, mutta hänen suojelijansa Saksin vaaliruhtinas Fredrik Viisas piilotti Martin Wartburgin linnaan. Linnassa Luther käänsi Uuden testamentin saksankielelle. Tarinan mukaan paholainen ahdisti linnassa Marttia ja mekin nähtiin Lutherin huone, jossa hän mustepullolla heitti pirua.

Eisenachissa tehtiin vielä ostoksia ja jotka jaksoivat kävivät tutustumassa Bachin taloon ja museoon.

JÄRKYTTÄVÄ BUCHENWALD

Matkamme järkyttävintä antia oli vierailu Buchenwaldin keskitysleirillä. Tunnelmaa korosti vielä sumuinen, tuulinen ja sateinen sää, mikä sai mielikuvituksen laukkaamaan. Leiri sijaitsi noin kymmenen kilometrin päässä Weimarin kaupungista korkealla mäellä.

Natsit perustivat Buchenwaldin leirin vuonna 1937. Alkuun se oli tarkoitettu saksalaisille natsien poliittisille vastustajille, mutta vähitellen sinne tuotiin myös juutalaisia, Jehovan todistajia ja homoseksuaaleja. Maailmansodan alettua vankimäärä kasvoi kun valloitetuilta alueilta alettiin toimittamaan lisää juutalaisia ja sotavankeja, joista suurin osa oli venäläisiä. Kaikkiaan leirin kauhut koki noin neljännesmiljoona ihmistä, joista 56 000 menehtyi.

Buchenwald ei ollut varsinainen tuhoamisleiri kuten esimerkiksi Auschwitz Puolassa, jossa tapettiin järjestelmällisesti yli miljoona ihmistä. Buchenwaldissa kuoltiin epäinhimillisissä työ- ja elinolosuhteissa, sekä SS:n mielivaltaisissa murhissa. Leirillä tehtiin myös rokotekokeita, jotka vaativat omat uhrinsa.

Oppaamme Burchard von Bremen leirin pääportilla. Portin tekstiä "jedem das seine" (vapaasti suomennettuna "jokaiselle ansionsa mukaan") voi verrata Auschwitzin tekstiin "Arbeit macht frei".

Leirin muistomerkillä. Muistomerkki on lämmitetty 37 asteiseksi (ihmisen ruumiin lämpö) ja kyltissä on lueteltu vankien kansallisuudet.

Amerikkalaiset vapauttivat leirin huhtikuussa 1945. Kun paikallinen väestö väitti, etteivät he tienneet leiristä mitään, niin liittoutuneet kävelyttivät siviilit paikan päälle katsomaan karmeuksia. Sodan jälkeen Neuvostoliitto piti alueella vielä omaa leiriään vuoteen 1950 saakka. Tämä vaihe Buchenwaldin historiassa vaati vielä noin 7000 uhria, jotka on haudattu alueen joukkohautoihin.

Buchenwaldissa on säilynyt muutamia rakennuksia, joista yhdessä toimii museo, mielenkiintoisine näyttelyineen. Vankien parakit sieltä on purettu, mutta vankisellit ja krematorio polttouuneineen ja ruumiiden käsittelypaikkoineen ovat edelleen jäljellä muistuttamassa kävijöitä ihmisen pahuudesta.

Krematorion polttouunit

Lauantaina bussi vei meidät takaisin Berliiniin. Ajomatkan aikana Anne (alakuvassa toinen vasemmalta) vastaili meidän kysymyksiin Saksan yhdistymisestä, koululaitoksesta, terveydenhuollosta, työelämästä ja eläkkeestä. Sateisena sunnuntaiaamuna pirteimmät meistä ehtivät vielä tutustua joihinkin Berliinin nähtävyyksiin ennen kotimatkalle lähtöä.

Muutama poiminta muinaisjäännöksistä Maaningalla

Päivi Kankkunen

Maaningalla on Museoviraston muinaisjäännösrekisteriin listattuna 64 muinaisjäännöstä. Näistä historialliseen aikaan ajoitettuja on 11, esihistorialliseen 40 ja 15 kohteen ajoitusta ei tiedetä.

Hautaröykkiöitä on kahdeksalla kohteella, esihistoriallisia asuinpaikkoja on 14. Huomattavaa on, ettei historialliseen aikaan eli noin vuosiin 1400-1700 ajoittuvia asuinpaikkoja ole rekisterissä lainkaan. Tämä ei tietenkään vastaa todellisuutta vaan kertoo tutkimuksen puutteista. Metsästykseen liittyviä pyyntikuoppia tunnetaan 18:sta kohteelta.

Esi-isämme smoolantilainen nihti Per Jönsson määrättiin Maaningan Tavinsalmelle kuninkaankartanoon voudiksi vuonna 1556, pesti kesti vuoteen 1561.

Kartano on sijoitettu 1700-luvun karttatiedon mukaan Hussolansaarelle. Maaningan kunnan 125- ja Tavinsalmen hallintopitäjän 450 juhlavuoteen liittyen Maaningan kunnan, Maaninkaseuran, Museoviraston ja Turun yliopiston yhteistyöllä etsittiin kolmena kesänä 1996-1998 kartanon tarkkaa sijaintia. Arkeologisia maastotutkimuksia tehtiin Hussolansaaressa, Linnasaaressa ja Tavinniemellä. Näillä alueilla katsastettiin peltojen pintoja – tosin pääasiassa peltojen vieriä oraalla olevien peltojen takia, tehtiin puolen pieniä koekuoppia sekä kaivettiin yhtenäisenä tasokaivauksena 4 m^2 laajuinen alue Hussolansaaressa. Tällä paikalla on havaintoja kolmesta rakennuksen kivijalasta, täytetty kaivo sekä kaksi kivikellaria. Seuraavana vuonna talonperustusten kohdalla kaivettiin lisää noin 33 m^2:n suuruinen alue. Vuonna 1997 tutkimukset pidettiin osittain kenttätyökurssina ja niihin liittyi seminaari. Kurssin vetäjänä toimi tuolloin lisensiaatti Kari Uotila, joka tutkimuksissaan on erikoistunut erityisesti muurattuihin rakenteisiin.

Maakerrostumia muinaisiin aikoihin liittyen ei löydetty miltään alueelta. Löydöt ajoittuivat kaikki 1700-luvulta nykypäivään. Löytöinä mm: tinanappeja, merenvaha (sepioliitti) piipun pesä, liitupiipun kappaleita, punasavipiipun pesä, punasavikaakelin kappale, punasavikeramiikkaa, seltteripullon (kivennäisvettä) kappaleita, rautanauloja, tupakan lehtien hienonnusrauta, pronssinen täikampa, pronssiset kellonvitjat, pullo- ja tasolasia, lasinappeja. Kaivausalueelta löytyi varsin poikkeuksellinen löytö: tasakantainen kvartsinuolenkärki pronssikaudelta. Tämä löytö tuli liikutellusta maasta ja lienee siten joutunut paikalle tietöiden yhteydessä, mutta oletettavasti kylläkin Hussolansaaresta.

Taviniemen Savolan pihamaalta, vanhan päärakennuksen nurkalta oli aiemmin tehty havainto puulattiasta noin 1,5 m:n syvyydessä. Jo 1930-luvulla oli Iikka Kronqvist käynyt tarkastamassa Savolan pihamaata ja kellaria. Viimeisenä tutkimuskesänä 1998 keskityttiin tutkimaan Savolan päärakennuksen alla olevaa tynnyriholvattua kellaria ja sen viereistä kivijalan ulkopuolista osaa. Kellarin monet rakenteelliset seikat viittasivat siihen, että se oli tehty 1600-luvun alussa tai sitä aiemmin. Kellarissa oli 7 seinäkomeroa, kun niitä yleensä on 1-3 tai ei ollenkaan.

Kaivauksissa kellarin sisältä ei löytynyt juuri mitään: pari kalan suomua, linnun luu, tiilen murenia, muutama pieni punasavikaakelin palaa ja vaalealasitteisen kaakelin pala. Lisäksi löydettiin pullolasia, tehdasvalmisteisia rautanauloja, kirkasta tasolasia, fajanssin pala, kokonainen tiili sekä penni vuodelta 1915, messinkinen tai pronssinen kengän solki, tinanappi, pronssinen ruusuke (vaatteen koriste), lasinappi sekä hopeinen hela. Esineistö ajoittaa kellarin ja siihen liittyneen talon vanhimmillaan 1700-luvulla. Löydöistä päätellen kyseessä on ollut vaurastalo.

Savolan kellarin rakennepiirteet ajoitetaan Varsinais-Suomessa siis 1600-luvun alkuun tai vanhemmaksi – tutkimusraportissa päädytäänkin pohtimaan oliko tämä vanha kellarinrakennustapa yleinen koko Pohjois-Savossa vielä näin myöhään vai onko kyseessä poikkeus.

Hussolansaaressa on tehty 1970-luvulla tie ja sillankorjaaminen, joiden yhteydessä on muokattu ja siirretty maata melkoisesti. Etenkin sillan tienoilla voidaan ounastella vanhojen asutusvaiheiden

tuhoutuneen, sillä arkeologisia inventointeja ei noiden töiden takia tehty. Myös muualla, esimerkiksi vanhoilla piha-alueilla, on myöhempi maankäyttö saattanut tuhota vanhoja rakenteita.

Vanhojen karttojen analyysi puuttuu näistä 1900-luvun lopun arkeologisista tutkimuksista, nykyisin ne tehtäisiin ilman muuta. Niistä saattaakin avautua vielä uusia tietoja ja tulkintoja Tavinsalmen 1500-luvun asutukseen ja kuninkaan kartanon sijoittumiseen. Kuninkaankartanon sijainnin ja muun Tavinsalmen 1500-luvun asutuksen arkeologinen selvittäminen ei suinkaan ole päätöksessään – paljon on vielä löydettävää.

Tuokio kalmistossa

Maaningalla on lukuisia kiviröykkiöhautoja. Vaikuttavin kalmistoalue on Metelinkallio, joka on tunnettu jo 1700-luvulta lähtien. Ensimmäinen arkeologi, J.R. Aspelin, kävi paikalla vuonna 1895.

Metelinkalliolla on järveen laskevalla kalliorinteellä 14 hautaröykkiötä noin 800 m:n matkalla kahdessa ryhmässä. Alarinteessä alueen keskivaiheilla on myös kohta, josta on louhittu rakennuskiviä. Röykkiöhautojen halkaisija on välillä 3-15 m. Jotkut niistä on rakennettu suuren maakiven eli silmäkiven ympärille. Kivet ovat kooltaan noin 20-50 cm. Röykkiöhautoja koottaessa kiviä ei ole viskottu vaan aseteltu paikalleen. Osaa röykkiöistä on pengottu aikojen saatossa, mikä on sääli, sillä erittäin harvoin röykkiöihin haudattujen vainajien mukaan on pantu hauta-antimia.

Vielä lopuksi on mainittava ensimmäinen suomalaista tyyppiä ja tekoa oleva pronssikautinen metallikirves, jota valmistettiin noin vuoden 1000 eKr paikkeilla. Kirvestyyppi on nimetty Maaningan tyypin kirveeksi. Siitä ja oloista pronssikaudella voi lukea enemmän esimerkiksi Kansallismuseon opetuspaketista sivulta
http://www.nba.fi/fi/kansallismuseo/opetus/opetuspaketit/esihistoria/tietoa/pronssikausi/8.

Maaningan Metelinkallio. Kuva Päivi Kankkunen/Museovirasto

PIKKUJOULU KUOPION KAUPUNGINTEATTERISSA

Vietimme 20 hengen joukolla pikkujoulua Sound of Music -musikaalin parissa uudistuneessa Kuopion kaupunginteatterissa.

Onneksi olimme ajoissa liikkeellä lippujen suhteen, koska esitys on todella suosittu ja liput syksyn osalta loppuun myytiin jo syyskuussa. Pikkujoulun vietto teatterin ja ruokailun merkeissä on muodostunut meille jo perinteeksi. Sukulaisia oli Kaavilta, Kuopiosta, Lahdesta, Maaningalta, Mäntsälästä, Siilinjärveltä ja Varkaudesta.

Kokoontuminen ruokailemaan antaa meille hyvän mahdollisuuden vaihtaa kuulumisia. Voimme keskustella myös suvun jäsenten toiveista suvun toiminnan ja tapahtumien suhteen.

Sukuseuran vuosikokous
lauantaina 11.4.2015
Kuopiossa
Paikka ja aika ilmoitetaan kokouskutsun mukana maaliskuussa sekä kotisivuillamme.

JÄSENASIAT - Sukuseuraan liittyneet uudet jäsenet ja tietoomme tulleet poisnukkuneet kuluvalta vuodelta

UUDET JÄSENET

Kekäläinen Eila, Oravikoski
Tyni Jaana, Kuopio
Smolander Eero, Paakkila
Rämö Kari, Helsinki
Savolainen Kirsti, Kuopio

POISNUKKUNEET

Sirainen Pekka, Kitee
Sääski Veijo, Kuopio
Voutilainen Veikko, Vieremä
Voutilainen Kyllikki, Hiltulanlahti
Karensalo Anna-Liisa, Kuopio
Voutilainen Tauno, Kuopio

Muistathan ilmoittaa meille muuttuneet nimi- ja osoitetietosi!

Jäsentietojen muutokset: info@ws-sukuseura.fi

Jäsenhakemukset: Marita Voutilainen, Vehmersalmentie 11, 71310 Vehmersalmi

WS-wiestimme ilmestynyt jo 35 vuotta

WS-wiestimme ensimmäinen numero 1/79 julkaistiin Sukuviesti -lehden 2/79 liitteenä. Tuolloin suvun esimiehenä oli Aarne Smolander, varaesimiehenä Aino Grundström ja sihteeri/rahastonhoitajana Olavi Voutilainen. Tuolloin esimiehemme kirjoittamat sanat pätevät tänäkin päivänä - vuosikymmenien päästä: "*Toivon, että kirjeenvaihto tulisi nyt molemminpuoliseksi. Olisi mieluisaa saada lehdelle kirjoitelmia, muistelmia ja valokuvia, jotka kertovat menneiden polvien työstä ja tavoista. Etsikäämme juuriamme*."

Lehteämme julkaistiin Sukuviestin liitteenä vuoteen 1985, jolloin siirryttiin erilliseen julkaisuun. Vuoteen 1986 julkaisusta vastasi seuran sihteeri Olavi Voutilainen. Hänen jälkeensä toimituksesta ovat vuorollaan vastanneet Helena Voutilainen, Ulla Tolmala, Gun ja Erkki Smolander sekä Erkki Voutilainen. Nykyisin suvun esimies Eija Mäki ja sihteeri Marita Voutilainen.

Lehtemme kaipaa tarinoita ja juttuideoita

Lojuuko pöytälaatikossasi runoja, tarinoita, elämänkertoja, valokuvia tai piirustuksia, jotka haluaisit muidenkin luettavaksi tai nähtäväksi ws-viestiin?

Voit lähettää myös omia matkakertomuksiasi tai juttuja harrastuksistasi.

Seuran virallisten asioiden lisäksi julkaisemme mielellämme erilaisia Voutilaisten-Smolanderien tekstejä tai näihin sukuihin liittyviä tarinoita sekä kuvia.

Jos sinulla on WS-sukuun liittyvä juttuvinkki, ilmoita siitä lehden toimittajille (Eijalle tai Maritalle). Tarinat / kuvat voit lähettää kirjeellä tai s-postilla.

PUKINKONTTIIN...

UUTENA TUOTTEENA WS-LOGOLLA **T-PAIDAT** (naisten ja miesten mallit) **15€ / kpl**

- värit; lila, beige, valkoinen, musta, fuksia (naisille) ja turkoosi (miehille)

¤ Joulupöytään kattaus WS-ruoka- ja kahviserveteillä.

¤ Itselle, sukulaiselle, ystävälle pehmeä kylpypyyhe WS-logolla

Sukukirja

Voutilaisten-Smolanderien suku
Nihti ja vouti Per Jönssonin jälkeläisiä 1500-luvulta 1900-luvun alkuun

- historiaa, tarinoita
- 920 sivua
- noin 2500 perhetaulua

Hinta 60€

Sukutuotteita

Isännäviiri		110€
Pöytäviiri (standaari)		30€
Sukuseuran 50-vuotis historiikki		5€
Hopeinen rintamerkki		8,50€
Kankainen hihamerkki		2,50€
Olavinlinna-adressi kuorineen		1,50€
Muistopatsas postikortti		1,20€
Sukuseuran kirjekuori C6	10kpl	1,20€
	25kpl	2,50€
Kirjeensulkijamerkki	10kpl	0,50€
Anno Domini 1559 -kirja	1kpl	8,50€
	5kpl	25,00€

Kylpypyyhe		20,00€
Kasvo/käsipyyhe		10,00€
Muki		15,00€
Ruokaservetit	10kpl	3,50€
Kahviservetit	10kpl	3,00€
Pikeepaita, turkoosi		25,00€
Pikeepaita, valkoinen/musta		20,00€
T-paita, harmaa (poistotuote)		5,00€
- lasten kokoja		

Tilaukset: Marita Voutilainen
Vehmersalmentie 11
71310 Vehmersalmi
044-5928 697 (iltaisin)
marita.voutilainen@hotmail.com

Tuotteet toimitetaan postiennakolla.

Lähettäjä:
WS-Sukuseura ry
Lokkitie 1 C 4

73600 KAAVI

IA
Itella Posti Oy
Itella Green

"Hiljaa, hiljaa

Joulun kellot kajahtaa..."

Rauhallista Joulua !